

დანიელის წიგნი — რიცხვი სამოცდაათი

უძველესი ფილებიდან თანამედროვე პასუხისმგებლობებამდე: აღთქმის გზის გახსნა

Jeff Pippenger

2024-02-03

როცა უფალი ძველ ისრაელთან აღთქმაში შევიდა, მან აღთქმის ურთიერთობის საფუძვლად და ნიშნად ორი დაფა მისცა. ეს ორი დაფა ასევე განსაზღვრავდა ძველი ისრაელის პასუხისმგებლობას, რომ მსოფლიოსთვის ამ ორი დაფის ცოცხალი მოწმობა წარედგინა. როცა უფალი თანამედროვე ისრაელთან აღთქმაში შევიდა, მან აღთქმის ურთიერთობის საფუძვლად და ნიშნად ორი დაფა მისცა. ეს ორი დაფა ასევე განსაზღვრავდა მათ პასუხისმგებლობას, რომ მსოფლიოსთვის ოთხივე დაფის ცოცხალი მოწმობა წარედგინათ.

ორი ფილის ქვა მიეცა სიტყვასიტყვით ძველ ისრაელს სწორედ მას შემდეგ, რაც ღმერთმა ისინი იხსნა ეგვიპტური მონობის პირდაპირი მონობიდან და გადაიყვანა ისინი წითელი ზღვის გადალახვის იმედგაცრუების გავლით. დროის ის პერიოდი, რომლის განმავლობაშიც სიტყვასიტყვით ძველი ისრაელი მონობაში იმყოფებოდა, წინასწარმეტყველებაში კონკრეტულად იყო განსაზღვრული, როგორც ოთხას ოცდაათი წელი, და მონობაში ყოფნისას სიტყვასიტყვით ძველმა ისრაელმა დაივიწყა და შეწყვიტა მეშვიდე დღის შაბათის დაცვა.

ორი დაფა მიეცა სულიერ თანამედროვე ისრაელს სწორედ მას შემდეგ, რაც ღმერთმა იხსნა ისინი კათოლიკური მონობის სულიერი მონობისგან და გაატარა 1844 წლის დიდი იმედგაცრუების გავლით. დროის მონაკვეთი, რომლის განმავლობაშიც სულიერი თანამედროვე ისრაელი მონობაში იმყოფებოდა, წინასწარმეტყველებაში კონკრეტულად იყო განსაზღვრული როგორც ათას ორას სამოცი წელი, და მონობაში ყოფნისას სულიერმა თანამედროვე ისრაელმა დაივიწყა და შეწყვიტა მეშვიდე დღის შაბათის დაცვა.

თვით იმ ისტორიაში, როდესაც ღმერთმა მოსეს მისცა ორი ფიქალი, რათა ძველი ისრაელისთვის წაეღო, მისი ძმა აარონი ხბოს ოქროს კერპს ამზადებდა. ათი მცნების ორი ფიქალი მოწმობს, რომ ღმერთი შურისმგებელი ღმერთია, და მისი შურიანობა განსაკუთრებით კერპთაყვანისმცემლობის წინააღმდეგ ვლინდება; და როცა მოსე მთიდან ჩამოდიოდა, ძველი ისრაელი შიშვლად ცეკვავდა ოქროს კერპის გარშემო, რომელიც იმ კაცს შეექმნა, ვინც ღვთის რჩეულ მაცნედ იყო დადგენილი.

და მოსემ აარონს აუწყა უფლის ყოველი სიტყვა, რომელმაც იგი მოავლინა, და ყველა ნიშანი, რაც უბრძანა მას. და წავიდნენ მოსე და აარონი და შეკრიბეს ისრაელის ძეთა ყველა უხუცესი. და აარონმა წარმოთქვა ყოველი სიტყვა, რომელიც უფალს ნათქვამი ჰქონდა მოსესთვის, და მოახდინა ნიშნები ხალხის თვალწინ. გამოსვლა 4:28–30.

წინასწარმეტყველის ძმა, რომელიც ძველ ისრაელს აღთქმის ისტორიის განმავლობაში უძღვებოდა იმ დროს, როდესაც აღთქმის ორი ფიქალი იყო მოცემული, შურისხების ხატის აჯანყების წინამძღოლი იყო. წინასწარმეტყველ ქალის ქმარი, რომელიც თანამედროვე ისრაელს აღთქმის ისტორიის განმავლობაში უძღვებოდა იმ დროს, როდესაც აღთქმის ორი ფიქალი იყო მოცემული, 1863 წლის აჯანყების წინამძღოლი იყო; და 1863 აღნიშნავს ადვენტიზმის პირველ თაობას, როგორც წარმოდგენილს შურისხების ხატად, რომელიც სამსხვერპლოს კარიბჭის შესასვლელთან არის დადგმული.

მაშინ მითხრა მან: ძეო კაცისა, ახლა აღაპყარ თვალნი შენნი ჩრდილოეთის გზისაკენ. და აღვაპყარნი მე თვალნი ჩემნი ჩრდილოეთის გზისაკენ, და აჰა, ჩრდილოეთის მხარეს, სამსხვერპლოს კარიბჭესთან, შესასვლელში იდგა ეს შურისხების ხატი. ეზეკიელი 8:5.

„საკურთხეველი“ ქრისტეს სიმბოლოა.

„ჩვენ საფრთხის წინაშე ვდგავართ, რომ წმიდა და ჩვეულებრივი ერთმანეთში ავურიოთ. ღვთისაგან მომავალი წმიდა ცეცხლი უნდა იქნეს გამოყენებული ჩვენს მცდელობებში. ჭეშმარიტი სამსხვერპლო ქრისტეა; ჭეშმარიტი ცეცხლი — სულიწმიდა. ეს არის ჩვენი შთაგონება. მხოლოდ მაშინ, როცა სულიწმიდა წარმართავს და ხელმძღვანელობს ადამიანს, არის იგი სანდო მრჩეველი. თუ ღმერთს და მის რჩეულებს განუდგებით, რათა უცხო სამსხვერპლოებთან ვიკითხოთ, პასუხი მოგვეცემა ჩვენი საქმეებისამებრ.“ Selected Messages, წიგნი 3, 300.

„კარიბჭე“ არის ეკლესია.

„მდაბალი, მორწმუნე სულისთვის, ღვთის სახლი დედამიწაზე ზეცის კარიბჭეა. სადიდებელი გალობა, ლოცვა, ქრისტეს წარმომადგენელთა მიერ წარმოთქმული სიტყვები, ღვთის მიერ დადგენილი საშუალებებია ხალხის მოსამზადებლად ზემოთ არსებული ეკლესიისთვის, იმ უფრო ამაღლებული თაყვანისცემისთვის, რომელშიც ვერ შევა ვერაფერი, რაც ბილწავს.“ მოწმობანი, ტომი 5, 491.

1863 წელს ლაოდიკიური ადვენტიზმი იურიდიულად რეგისტრირებულ ეკლესიად იქცა და შეწყვიტა მოძრაობად არსებობა. სწორედ ამ დროს იგი „შევიდა“ ეკლესიის ისტორიაში. 1863 წელს ქრისტეს ეკლესია შევიდა იურიდიულ კავშირში ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობასთან. იმავე წელს მათ ასევე შემოიღეს ყალბი სქემა, რათა ჩაენაცვლებინათ აბაკუმის ორი წმიდა დაფა. როგორც კი მეორე დაფა მომზადდა, წინასწარმეტყველური ისტორიის თვალსაზრისით, აარონით ტიპურად წარმოდგენილნი ამზადებდნენ ყალბ ხატებას.

მეორე მცნება კერპთაყვანისმცემლობისა და ხატთა თაყვანისცემის წინააღმდეგ მოცემულ გაფრთხილებათა შორის ყველაზე კონკრეტულია. სწორედ აქ აცხადებს ღმერთი თავის ბუნებას, როგორც შურიან ღმერთს. აქვე აყალიბებს იგი იმ პრინციპს, რომ ბოროტთა მიმართ სასჯელს ინახავს მესამე და მეოთხე თაობებამდე. ათი მცნება ქრისტეს ხასიათის ანარეკლია.

„ქრისტეს უარყოფისა და იმ შედეგებისათვის, რომლებიც ამას მოჰყვა, ისინი იყვნენ პასუხისმგებელნი. ერის ცოდვა და ერის დაღუპვა რელიგიურ წინამძღოლთა ბრალი იყო.“

„განა ჩვენს დღეებში იგივე ზეგავლენანი არ მოქმედებენ? განა უფლის ვენახის მევენახეთაგან მრავალნი იუდეველთა წინამძღოლთა კვალს არ მიჰყვებიან? განა სარწმუნოებრივი მოძღვარნი ადამიანებს ღვთის სიტყვის აშკარა მოთხოვნებს არ აშორებენ? იმის ნაცვლად, რომ ისინი ღვთის რჯულის მორჩილებაში აღზარდონ, განა დანაშაულში არ ზრდიან? ეკლესიათა მრავალ ამბიონზე ხალხს ასწავლიან, რომ ღვთის რჯული მათთვის სავალდებულო არ არის. ადამიანური გადმოცემანი, დადგენილებანი და ჩვეულებანი აღმატებულად იწონება. ღვთის ნიჭთა გამო სიამაყე და თვითგმაყოფილება იკვებება, მაშინ როდესაც ღვთის მოთხოვნები უგულვებელყოფილია.

„ღვთის კანონის განზე გადადებისას ადამიანებმა არ იციან, რას აკეთებენ. ღვთის კანონი მისი ხასიათის გამოხატულებაა. იგი მის სამეფოს პრინციპებს განასახიერებს. ვინც ამ პრინციპების მიღებაზე უარს ამბობს, თავს იმ კალაპოტის გარეთ აყენებს, სადაც ღვთის კურთხევები მოედინება.“ Christ's Object Lessons, 305.

ქრისტეს ხასიათი არის მისი ხატება, და იგი მოიცავს იმასაც, რომ იგი შურიანი ღმერთია. ღვთის შური ქრისტეში გამოვლინდა, როდესაც მან ორჯერ განწმინდა ტაძარი. ტაძრის პირველი განწმენდისას მოწაფეები, რომლებიც ამ საქმეს შეესწრნენ, შემდეგ მიჰყვნენ იმას, რომ გაეხსენებინათ, რომ წმინდა წერილი ღვთის შურს ეხებოდა.

იუდეველთა პასექი მოახლოებული იყო, და იესო ავიდა იერუსალიმში; და ტაძარში ნახა ხარების, ცხვრებისა და მტრედების გამყიდველნი, და ფულის გადამცვლელნი მსხდომარენი. და როცა წვრილი თოკებისაგან მათრახი გააკეთა, ყველა გარეთ გააძევა ტაძრიდან — ცხვრებიც და ხარებიც; ფულის გადამცვლელებს ფული დაუბნია და მაგიდები აუყირავა; ხოლო მტრედების გამყიდველებს უთხრა: წაიღეთ ესენი აქედან; ნუ აქცევთ ჩემი მამის სახლს სავაჭრო სახლად. და მის მოწაფეებს გაახსენდათ, რომ დაწერილია: შენი სახლის შურმა შემჭამა მე. იოანე 2:13–17.

წმინდა წერილებში როგორც ებრაულში, ისე ბერძნულში, სიტყვა „მოშურნე“ იმავე დროს ნიშნავს სიტყვას „ექვიანი“. ეს ერთი და იგივე სიტყვაა. როდესაც ქრისტემ ტაძარი განწმინდა, იგი ავლენდა ღვთის ექვიანობას, რაც ღვთის ხასიათის ის თვისებაა, რომელიც მეორე მცნებაშია აღნიშნული, და იგი განსაკუთრებით კერპთაყვანისმცემლობის წინააღმდეგ ვლინდება. როდესაც მოსე მთიდან ჩამოვიდა ორ ფილასთან ერთად და გაიგო, რა ჰქონდა აარონს გაკეთებული და რას აკეთებდა ხალხი, მან ეს ორი ფილა დაამსხვრია. ეს ორი ფილა ექვიანობის ჭეშმარიტ სახეს წარმოადგენდა, რადგან ისინი ხილული გამოსახულებები იყო, რომლებიც ღმერთს ექვიან ღმერთად წარმოაჩენდა. როდესაც მოსემ ეს ორი ფილა დაამსხვრია, იგი სწორედ იმ ექვიანობას ავლენდა, რომელიც მეორე მცნებაშია აღნიშნული.

და მოტრიალდა მოსე, და ჩამოვიდა მთიდან, და მოწმობის ორი ფიქალი ეჭირა ხელში; ფიქლები ორივე მხარეს იყო დაწერილი: ამ მხარესაც და იმ მხარესაც იყო დაწერილი. და ფიქლები ღვთის ქმნილება იყო, და ნაწერი ღვთის ნაწერი იყო,

ფიქლებზე ამოკვეთილი. და როცა იესო ნავეს ძემ გაიგონა ხალხის ხმა მათი ყიჟინისას, უთხრა მოსეს: საომარი ხმაურია ბანაკში. ხოლო მან თქვა: ეს არ არის გამარჯვების ყიჟინის ხმა, არც დამარცხებულთა მოთქმის ხმა; მე სიმღერის ხმას ვისმენ. და მოხდა ასე: როგორც კი მიუახლოვდა ბანაკს, დაინახა ხზო და ცეკვა; და აენტო მოსეს რისხვა, და გადმოყარა ფიქლები ხელიდან, და დალეწა ისინი მთის ძირას. გამოსვლა 32:15–19.

ორი ფიქალი ღვთის ხასიათის მოწმობა იყო. ღვთის ხასიათი არის ის ხატი, რომელიც ქრისტეს სიმართლით ადამიანებში უნდა ჩამოყალიბდეს. ორი ფიქალი არის შურისხვევის ჭეშმარიტი ხატი, და აარონმა შურისხვევის ყალბი ხატი შექმნა სწორედ იმ დროს, როდესაც შურისხვევის ჭეშმარიტი ხატი ძველ ისრაელს ეძლეოდა. მათ, ვისშიც ქრისტეა ჩამოყალიბებული, აქვთ მისი ხატი და მისი სიმართლის სამოსელი, ხოლო აარონის მოზეიმენი შიშვლები ცეკვავდნენ, რადგან ისინი ლაოდიკიელები იყვნენ. ლაოდიკიელები არიან „საბრალონი, და საცოდავნი, და ღარიბნი, და ბრმანი, და შიშველნი.“

და როდესაც მოსემ იხილა, რომ ხალხი შიშველი იყო, — რადგან აარონს ისინი გაეშიშვლებინა მათი სირცხვილისათვის მათ მტრებს შორის — გამოსვლა 32:25.

1856 წელს, ყალბი სქემის შექმნამდე შვიდი წლით ადრე, ჯეიმსმაც და ელენ უაითმაც მიუთითეს, რომ მოძრაობა ლაოდიკიის მდგომარეობაში იყო გადასული. 1863 წელს ადვენტიზმი სულიერად იმდენად „შიშველი“ იყო, რამდენადაც ძველი ისრაელი იყო პირდაპირი მნიშვნელობით „შიშველი“, როცა ისინი ყალბი შურისხვევის ხატის ირგვლივ ცეკვავდნენ. ყალბი, რომელიც აარონმა შექმნა, ოქროსგან გაკეთებული კერპი იყო, მაგრამ ის ხზოს ხატი იყო, ხოლო ხზო მხეცია. ეს იყო მხეცის ხატი და აგრეთვე მხეცისთვის შექმნილი ხატიც. ოქროს ხზო მხეცის ხატი იყო, მაგრამ ამასთანავე მიძღვნილიც იყო იმ ღმერთებისთვის, რომელთაც აარონი უსამართლოდ მიაწერდა ისრაელის ეგვიპტური მონობიდან გამოხსნას.

და მან გამოართვა მათ ხელიდან და გამოსახა იგი საჭრეთელით, მას შემდეგ, რაც ჩამოასხა იგი ხზოს სახედ; და თქვეს მათ: ესენი არიან შენი ღმერთები, ისრაელო, რომელთაც ამოგიყვანეს ეგვიპტის ქვეყნიდან. და როცა იხილა ეს აარონმა, ააგო მის წინაშე სამსხვერპლო; და გამოაცხადა აარონმა და თქვა: ხვალ დღესასწაულია უფლისა. და ადგნენ დილაადრიან მეორე დღეს, და შესწირეს სრულადდასაწველი მსხვერპლი და მიიტანეს სამშვიდობო მსხვერპლნი; და დაჯდა ერი საჰმელად და სასმელად, და აღდგა სათამაშოდ. გამოსვლა 32:4–6.

ოქროს ხზო მხეცის ხატება იყო, მაგრამ იგი ცრუ ღმერთებს მიეძღვნა და, ამგვარად, იგი ასევე იყო მხეცის ხატება (შესაწირავი). ეს ხატება ოქროსგან იყო გაკეთებული, რაც ბაბილონის სიმბოლოა, და იგი ხზო იყო, რაც საწმიდრის მსახურებაში შესაწირავის უმაღლესი სახეა. იგი ეგვიპტის ღმერთებს მიეძღვნა. საიდუმლო ბაბილონი (რადგან ყველა წინასწარმეტყველური მოწმობა სამყაროს დასასრულს მიუთითებს) შედგება ქალისაგან, რომელიც მხეცზე ზის. მხეცი, რომელზედაც ეს ქალი ზის, არის გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია (ათი მეფე) და წარმოადგენს გველეშაპის, ათეიზმისა და ეგვიპტის სიმბოლოს. თავად ქალი ღვთის ჭეშმარიტი ეკლესიის ყალბ

ანალოგს წარმოადგენს. ოქროს ხზო, რომელიც აარონმა ეგვიპტის ღმერთებს მიუძღვნა, წინასახედ წარმოადგენდა გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის დიდ მეძავს, რომელიც არის ბაბილონი (ოქრო), მხეცზე (ეგვიპტე) ამხედრებული და ყალბი ეკლესია (ხზო).

ამავე დროს აარონმა ააგო საკურთხეველი, რომელიც, როგორც ახლახან განისაზღვრა, ქრისტეს, ჭეშმარიტ საკურთხეველს, წარმოადგენს. შემდეგ მან დააწესა თაყვანისცემის ყალბი სისტემა, რადგან მეორე დღისთვის უფლისადმი დღესასწაული გამოაცხადა. აარონის ოქროს ხზო იყო მხეცის „ხატი“ და „მისდამი“ მიძღვნილი, და იგი აღმართული იყო ყალბი ქრისტეს „წინაშე“, ხოლო გამოიყო დღე, რათა აღენიშნათ მისი ცრუ თაყვანისცემის სისტემა.

შეერთებული შტატები არის ძალა, რომელიც მხეცის ხატებას აღმართავს და შემდეგ მთელ მსოფლიოს აიძულებს, მიჰყვეს მის მაგალითს. შეერთებულ შტატებს ძალუმს, თაყვანისცემის ეს სისტემა მოახვიოს თავს მსოფლიოს, და ის ამას მხეცის თვალწინ, მის „წინაშე“ აკეთებს.

და მე ვიხილე სხვა მხეცი, ამომავალი მიწიდან; და მას ჰქონდა ორი რქა კრავის მსგავსი და ლაპარაკობდა, როგორც გველეშაპი. და იგი ახორციელებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას მის წინაშე და აიძულებს დედამიწას და მასზე დამკვიდრებულთ, თაყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო წყლული განიკურნა. გამოცხადება 13:11, 12.

ცოდვის კაცი, რომელიც პაპობაა, არის გამოცხადების მეცამეტე თავის ზღვის მხეცი. როდესაც შეერთებული შტატები დრაკონივით ალაპარაკდება, მალე მოსავლენ კვირა-კანონთან დაკავშირებით, მაშინ იგი იწყებს მსოფლიოს იძულებას, რომ მხეცის ხატება „მის წინ“ აღმართოს. მხეცი, რომელიც შეერთებული შტატების (მიწის მხეცის) წინაშეა, არის პაპობა (ზღვის მხეცი). პაპობა არის ყალბი ქრისტე, და აარონმა თავისი ოქროს ხატება ყალბი ქრისტეს წინაშე აღმართა, რადგან ქრისტე არის ჭეშმარიტი სამსხვერპლო. შემდეგ აარონმა დააწესა თაყვანისცემის ცრუ სისტემა, როგორც ეს წარმოდგენილია იმ დღესასწაულის დღის გამოცხადებით, რომელიც მეორე დღეს უნდა დამდგარიყო. შეერთებული შტატებიც ასევე აიძულებს თაყვანისცემის ცრუ სისტემას, და ისიც დაკავშირებულია თაყვანისცემის ყალბ დღესთან.

როცა მოსე მთიდან ჩამოვიდა, დავა იყო ეჭვიანობის ჭეშმარიტ და ცრუ ხატს შორის — ქრისტეს ხატსა და სატანის ხატს შორის. ყალბი შედგებოდა ყალბი ქრისტესგან (სამსხვერპლო), ყალბი გამოცდილებისგან (ლაოდისკიური) და თაყვანისცემის ყალბი დღისგან („ხვალ უფლის დღესასწაულია“). ოქროს ხზოს ამბოხი წარმოადგენს მალე მოსვლის კვირადღის კანონის ამბოხს, მაგრამ იგი ასევე წარმოადგენს ლაოდისკიური ადვენტიზმის ამბოხს 1863 წელს.

1863 წელს შემოტანილ იქნა ყალბი დაფა, რათა დაფარულიყო მილერის სიზმრის ძვირფასეულობა, როგორც ის წარმოდგენილი იყო აბაკუმის ორ დაფაზე. ეს ორი დაფა წინასწარ იყო განსახიერებული იმ ორ დაფაში, რომლებიც მოსემ მთაზე მიიღო. 1863 წელს სამართლებრივი კავშირი დამყარდა ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობასთან, რითაც დასრულდა მილერიტული მოძრაობა და ლაოდისკიური

მოდრაობა კანონიერად დარეგისტრირდა როგორც მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესია. ეს ურთიერთობა წარმოადგენილი იყო აარონის მიერ მხეცის ხატით, რომელიც წინასწარმეტყველურად განისაზღვრება, როგორც ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანება; ამგვარად, იგი წინასახავდა, რომ მილერიტებმა 1863 წელს ეკლესია-სახელმწიფოს ურთიერთობა დაამყარეს, და ასევე წინასახავდა ამერიკის შეერთებულ შტატებს მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს.

აარონის შიშველი მოცეკვავე სულელები, რომლებიც ლაოდიკეის ყალბ გამოცდილებას წარმოადგენენ, სწორედ ისეთივე იყო, როგორადაც მილერიტული მოძრაობა ქცეულიყო 1856 წელს. სულიერი გამოცდილება, რომელსაც აარონის მოცეკვავე სულელები წარმოადგენდნენ, დაპირისპირებული იყო მოსეს გამოცდილებასთან, რომელიც ავლენდა ღვთის ხასიათის შურს კერპთაყვანისმცემლობის მიმართ. წინასწარმეტყველებაში „ცეკვა“ მოტყუების სიმბოლოა, და აარონის მოცეკვავე სულელები ასევე წარმოადგენდნენ იმ მოტყუებას, რომელსაც შეერთებული შტატები წარმოშობს, როდესაც იგი სამყაროს აიძულებს, ნაბუქოდონოსორის საკრავთა დასს „აცეკვდეს“, მაშინ როცა ტვიროსის მემავი თავის სიმღერებს მღერის.

1863 წელს ლაოდიკეელი მილერიტული მოძრაობა გარდაიქმნა კანონიერად რეგისტრირებულ ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიად. როგორც წინა სტატიებში იქნა ნაჩვენები, 1863 წელს იერიხოში კვლავ აშენდა, რადგან იერიხოში ლაოდიკეის სიმდიდრის სიმბოლოა და იერუსალიმის ქალაქის ყალბ სახეს წარმოადგენს. 1863 წელს ყალბი წინასწარმეტყველური სქემის შემოღებამ წარმოადგინა აარონის, ოქროს ხბოსა და მოცეკვავე უგუნურთა ისტორიის გამეორება. წითელი ზღვისგან ხსნის ისტორია მრავალგზის არის გამოყენებული და უაითის მიერ ადრეული ადვენტიზმის ისტორიის საილუსტრაციოდ, და ეს გამოყენება სრულად შეესაბამება მოსესა და აარონის ისტორიას შურისხევის ხატის შესახებ დავაში.

1863 წელს ლაოდიკიური ადვენტიზმის პირველი თაობა დაიწყო, როცა შურის ხატი დაიდგა კართან (ეკლესიაში), რომელიც სამსხვერპლოს (ქრისტეს) წინ იყო. შემდეგ ის პირველი თაობა „შევიდა“ სისამაგლეების მზარდ ისტორიაში.

და მითხრა მე: კაცის ძეო, ახლა აღაპყარ თვალნი შენნი ჩრდილოეთისკენ. და აღვაპყარ მე თვალნი ჩემნი ჩრდილოეთისკენ, და აჰა, ჩრდილოეთით, სამსხვერპლოს კართან, შესასვლელში იდგა ეს შურისხევის ხატი. ეზეკიელი 8:5.

ჩვენ განვაგრძობთ ამ საკითხების განხილვას მომდევნო სტატიაში.

„რა არის ჩვენი მდგომარეობა ამ საშინელ და საზეიმო დროში? ვაი, რა ამპარტავნებაა გამეფებული ეკლესიაში, რა თვალთმაქცობა, რა მოტყუება, რა სიყვარული ჩაცმისადმი, ქარაფშუტობისა და გართობისადმი, რა სწრაფვა უპირატესობისაკენ! ყოველმა ამ ცოდვამ გონება დააბნელა, ისე რომ საუკუნო საგნები ვერ იქნა გარჩეული. ნუთუ არ უნდა გამოვიკვლიოთ წმიდა წერილები, რათა ვიცოდეთ, სად ვდგავართ ამ ქვეყნიერების ისტორიის მსვლელობაში? ნუთუ არ უნდა გავხედოთ გონიერნი იმ საქმესთან დაკავშირებით, რომელიც ამ ჟამს ჩვენსათვის აღესრულება, და იმ მდგომარეობასთან დაკავშირებით, რომელიც ჩვენ,

როგორც ცოდვილებს, უნდა გვეკავოს, ვიდრე ეს შერიგების საქმე მიმდინარეობს? თუ ჩვენს სულთა ხსნას რაიმე ფასს ვანიჭებთ, უნდა მოვახდინოთ გადამწყვეტი ცვლილება. უნდა ვეძიოთ უფალი ჭეშმარიტი მონანიებით; სულის ღრმა შემუსვრილობით უნდა ვაღიაროთ ჩვენი ცოდვები, რათა ისინი აღიხოს.

„აღარ უნდა დავრჩეთ მოჯადოებულ მიწაზე. სწრაფად ვუახლოვდებით ჩვენი განსაცდელის ჟამის დასასრულს. ყოველმა სულმა იკითხოს: როგორ ვდგავარ მე ღვთის წინაშე? ჩვენ არ ვიცით, რამდენად მალე იქნება ჩვენი სახელები ქრისტეს ბაგეზე, და ჩვენი საქმეები საბოლოოდ გადაწყდება. ოჰ, რა, რა იქნება ეს გადაწყვეტილებები! ნუთუ მართალთა შორის შევირაცხებით, თუ ბოროტთა შორის ვიქნებით ჩარიცხულნი?“

„დაე, ეკლესია აღდგეს და ღმერთის წინაშე მოინანიოს თავისი განდგომილებანი. დაე, გუშაგნი გამოიფხიზლონ და საყვირს გარკვეული ხმა მისცენ. ეს არის განსაზღვრული გაფრთხილება, რომელიც უნდა ვაცხადოთ. ღმერთი უბრძანებს თავის მსახურებს: „იღალადე მთელი ხმით, ნუ დაინანებ; საყვირით აღიმადლე შენი ხმა და უჩვენე ჩემს ხალხს მათი დანაშაული და იაკობის სახლს — მათი ცოდვანი“ (ესაია 58:1). ხალხის ყურადღება უნდა იქნეს მიპყრობილი; თუ ეს ვერ მოხერხდება, ყოველი ძალისხმევა ამაოა; თუნდაც ზეციდან ანგელოზი ჩამოვიდეს და მათ ელაპარაკოს, მისი სიტყვები იმაზე მეტ სიკეთეს ვერ მოიტანდა, ვიდრე მაშინ, მკვდრის ცივ ყურში რომ ელაპარაკებოდეს.“

„ეკლესიამ მოქმედებისთვის უნდა გამოიღვიძოს. ღვთის სული ვერასოდეს მოვა, ვიდრე იგი გზას არ გაუმზადებს. უნდა იყოს გულწრფელი გულის გამოკვლევა. უნდა იყოს ერთიანი, შეუპოვარი ლოცვა და რწმენით ღვთის დაპირებათა მოჭიდება. უნდა იყოს არა სხეულის ძაძვით შემოსვა, როგორც ძველად იყო, არამედ სულის ღრმა დამდაბლება. ჩვენ არავითარი საფუძველი არ გაგვაჩნია თვითკმაყოფილებისა და თვითამაღლებისათვის. ჩვენ უნდა დავიმდაბლოთ თავი ღვთის ძლიერი ხელის ქვეშ. იგი გამოცხადდება, რათა ანუგეშოს და აკურთხოს ჭეშმარიტი მადიებელნი.“ Selected Messages, book 1, 125, 126.